

מסורת הש"ס

(א) [נדרות ה': ת. שבת
ט. שביעות טו. מנחות קי.].
(ב) [ינחות לג.]. (ג) מנחות
י. זכחים יד. קח: ע"ש.
(ד) [זכחים יד. קח: מנחות
י. וי.]. (ה) [ע"ו כב. שביעות
יא. זכחים יד. קח: מנחות
י. נדרות סה. תמורה כ.].
(ו) [לקמן מג.]. (ז) [ל"ג לגע
נדרת]. (ח) [ל"ג לתורה].
(ט) [וע"י תוספות לקמן מג.
ד"ה הכל בשני כו.].

הנהגות הגר"א

[א] נט' דאמר ר' וירא, נ"ב
אמר רב: **[ב]** שם חילתא
למעוטי מילי מים וקידוש
למשמרה למו נדה כתיב אלא
למעוטי אסיפת אסרה
והשלכת עד כ"ו כג"ל:

מוסף רש"י

אלעזר ומוקס. אלעזר תמיז דא ומוחט
אומה אל אלעזר הכהן וגו' (במדבר יט)
ובמיז (שס) זאת חתק המורה וכל היכא
דכתי' חוקה שיעובה הוא: **אשרן ומוקס.**
דכמיז (ויקרא טו) והקריז אשרן אל
פר החטאת אשר לו וכפר וגו' ושחט
את פר החטאת אשר לו וגו' ובמיז
באחרי מות צניניה (שס) והיתה זאת
לכם חקת עולם לכפר על בני ישראל:
שמיטת לאו עבודה היא. ולא קיימא
חוקה אשמיטת: שאני פרה דקדשי
דוק **היום היא.** לומר אין דא קדושת
המזבח אלף קדושת דמיה צנעלמא
שדרי שמיטתה כדא דלמשה הלך
אין דא עבודות נחלותה וכן וכל
העבודות שוות דא: **ולא כל דאן**
הוא. בתמיה אשמיטת פרו קדושת
הגוף היא לא כתיבא חוקה ואשמיטת
פרה כתיבא חוקה ויפסלמא כור:
אמרוהו נגעים. דכמיז (ויקרא יג)
כ (כנגע נראה) והוצא אל הארץ
הכהן: **ושחט אותה לפניו.** דאכמיז
לפניו מכלל דהשמיטה לאו אמלעמא
קאי אלא ושחט אותה אמר לפני
אלעזר: **ורכז.** לעולם אלעזר שחטה
ומאי לפניו מלא יסיד דעמו משמירתה:
דהשחא הוא דמחכבשא פרה. שדרי
דא צנעלמא אינה עולה אלף לאחריה:
למטעו' מלי. דלא פסול דא היסח

הדעת במעשה פרה: אסיפת אפר
(במדבר יט:) ומילוי מים. (לחת ט)
היא נתינת מים (ט) על

תום' ישנים

באנדרה אחת. מירם בירן קופר
למי הוא דברים קטנים יהודי
תמיד הוא זה ודברים
שמה ולשון מאונתת אלוה
דברים לקח לקח י
הם דברים לקחם כלם
אנדרה אלוה ולשון
במור (דף יא); נג' ילז
לקח לקחם אהיה: ושל
שמה המהלה שקל
שמה. כמה י טעמה שמה
דמי חלקה בשן (שקלים)
של דמה המהלה נגד
אלה שקל ומה מהלה נגד
הם בדמי: ה' דר אחר
שקל שקל דלה בשן
סוד וז' ענין סוד
זה כמדי: בשעיר המהלה
לשון המהלה ה' חט

כוויד: של שפיר. דבעיא חלוקה
מזרע. דלא הא ולא הא סגי
ר"ש בן חלפתא ורבנן בפרה:
היה אומר משהל שני סלעים

אֶשֶׁל פֶּרָה מִשְׁקָל ע
הַמִּשְׁתַּלַּח מִשְׁקָל שְׁנֵי
מִשְׁקָל שֶׁקֶל אָמַר ר'

בן חלפתא ורבנן
עשרה וחד אמר משמ
המרכה ואחד הממע
מדיפתי לרבינא לא
בשעיר המשתלח פ
נפשיה דרביא בר ק
רביא [בר] קסי מכפר
ר' יצחק שתי שחיטות
ואחת של פרו אח
פסולה בור ולא יענ
שחיטת פרה ופרו
פרה פסולה פרו כ
פסולה פרה כשרה ת
פרה פסולה ¹²דאמר ר
בור פסולה ואמר רב
שנינו בה ורב מאי ש
וחוקה פרו נמי הא
¹³שחיטה לאו עבודה
שאני פרה ¹⁴דקדשי
כל דכן הוא אמר רב
מידי דהוה אמראות נ
ובעייא כהונה ולשמו
מאי שנא פרו דכתיב
הא כתיב אלעזר וחזו
יושחט אותה ¹⁵לפני
רואה ורב שלא יסיח
שלא יסיח דעתו מנא
את הפרה לעיניו ו
בשריפה וצריכא דאי
משום דתחילת עבו
אימא לא צריכא ואי
משום דהשתא הוא דמ
אימא לא צריכא
למעוטי ¹⁶אסיפת אפ

פרה. ואסף איש טהור וגו'
(למך אפר להזות: לקידוש.
האפר ומערבן יחד:

טַרַף בַּקְלָפִי פֶּרֶק רְבִיעִי יוֹמָא

מב.

ב' אהא רבין פירשה משמיה דר' יוחנן של פרה משקל א' סלינים
 משום כווד אפי' דר' יוחנן לא חייס לכווד דלחמר רבא
 תנאי היא דלר' יוחנן לית ליה כווד שמה רבין ס"ל כשיטת דאבי
 לחמר בלא בחולתה בלא גניפתה ואפי' לספיקה דגרסי כ' אהא

רבה זו: ושל שעיר
סלעים: ושל מצורע
ויוחנן פליגי בה ר'ש
יהה חד אמר מושקל

שקל וסימניך¹⁶ אחד
אמר ליה ר' ירמיה
בפרה פליגי אלא
וההוא יומא נה
ויאנחו בה סימנא
ושעיר המשתלח אמר
שמעתי אחת של פרה
כשרה בור ואחת
הי מנייה¹⁷ (א) איתבמר
ושמואל חד אמר
יה וחד אמר¹⁸ פרו
תים דרב הוא דאמר
ירא¹⁹ | דשחיטת פרה
עלה יאלעור²⁰ וחוקה
פרה דכתיב יאלעור
תביב²¹ אהרן²² וחוקה

כיון להוכיחו זה על הפסוקין ואפי' נשים ועבדים וטמאים מתקמחין להם שחיבה עבדות לפני המקום מלחם טעם שיהא או משום דנתינת נמי בחולין או משום טעמא אחרינא והדר פריך מנה לן כללל עבדותה וכו'.

—♦—

לנרא
(א) נשרא איתמר שחיתת
פרה ופרו. מ"י פ"א מהלכות
פסולי המוקדשין הלכה ב:

רבינו חננאל

חלוקת ר' שמעון בן חלפתא ורבנן] בתלמוד א"י (היא),
ותנו בסוף כרייתא המפריש
שתי סלעים כר, עד לקח
בהן שני אילים לחלוק אחד
יפה שתי סלעים ואחד יפה
עשרה זין, היפה שתי סלעים
יקרב לאשמו והשני למעלות
כר, ופרשמו בגמרא דהאי
עשרה זין, אינן שתי סלעים
וחומשיהן שתי שתי סלעים
וחצי סלע דהוא חומשא
מלכא, איתמר שחיטת פרה
אדומה ושחיטת פר כזר
ידול ביום הכפורים בור

מליציו בן ישראל, דוד אשר
מרסולו ורוד פשר, ושר
אמר בור מולד ופרה כשרה.
ואסיק, בור אשר שחיטת
רוד וים המפרץ כשרה
בור, ושחיטת לאר עבודה
אויק, אבל שחיטת רוד
פסולה, מיט אלעזר וחקקה
באר, אלעזר אלעזר
ונחמס אוהר אל אלעזר
חבר הוציא אוהר אל ואסיק
למחנה שחיטת אוהר, ואסיק
שחיטת בכל מקום כשרה
בור ואפילו בור וים המפרץ
שחיטת לאר עבודה אר, וים
הבי דרבה שחיטת אוהר
מכא דרבה אמריתא נגעים
אלא עבודה אוהר אל ואסיק
לדרות לשכא אל לשרה, ואסיק
ומי שחיטת פרה אדומה
אויק, ולא עבודה אוהר, מיט
אויק, חקקה, שנקאר אר
חקקה חקקה ורוד, ושראול
בור שחיטת רוד פסולה
בור אשר שניטת אר וחקקה
בור, אר אל חקקה פרה

הוא מלעיניו מפיץ ליה, שנאמר
מואל אמר בחדא סגיא, לפני
י אחיין.

תקן במסכת פרה (פ"ד מ"א)
 כי על הא דאמר במסכת ע"ו
 מעשה דפסלה פרה דרביה
 תהיה רביה רחמנא תוספא ביוזא

מדהוכשרו בה כל הפסוקין והלא יז
שחטתה ורבי פסול בה כגון שחטת
פרה וזבית משמן מפרס לאו עבודה
דגבי קבלה צעין שהמקבל יעמוד
בפנים ובשחיתות אם עמד והזשית
ידו לפנים וחסד כפר דדרדשין בפרק
כל הפסוקין (שם דף ג: ג:) כל הנקב
לפי ה' והוא בעלמא הקשה לשמעון
התימני דפליגי הכס ואמר שיהי דמי
על שזות לפנים מן השמשת מלי
איכא למימר מיהו מלי למימר דאפי'
לשמעון התימני שחטת לאו עבודה
היא שהרי נקדשין קדשים קריין
שעמוד המהכל נצפון דדרדשין

בצדק אחרו מקומו (סס דף מה). מולקת לו יקח ובשחט לא
 בענין שעמד השוחט בפניו וכי פריך בפ"ק דובחים (דף ד':
 ו) ובאמר רב שמעון פרה בזר פסולו ומשני
 שאני פרה דקדשי בדרבנן היו חמית לפרך פמרו של אהרן
 כהן ר' שמואל דרש שלמה בשם רה' יוסף קלון וז"ל דמהשת ליכא
 גיטס אלא בריג' לחדיה אלא גלי רחמנא דבענין בעלים מידי דהוא
 קהיב הריב' והבי נמי אמרין בפ"ק דובחים (דף ד': ו) ובפ"ק
 דביבס פ' אין מעמידין (דף עב: וסס) גבי ש"מ פרה קדשי מוצה
 בריזא לרובן אלאה מניא ופסולא בריזא דופן ור"ס משניר אלא
 הוה ופרש"י לדרבנן קדשי מוצה היא ולהכי מיפסלא דבריביה וביזא
 דמודה ר"ס דמיפסלא דבריביה משום דהיוו דההוס פוסל בה דבר
 נכמה דמוציא דקאמר פרה קדשי' כדן הניא היא כר"ס ולא כרבנן
 עמחא דמנא היא מילתא דלויי בתר רובא ההרמחי:

למעטוב מאו וכו חובב הוא שר ל נתעט ויבא לנמור תסו דהר
 ורבה אלנ בנן קמדה דהא מנערך נרירי ויבא דע"כ היסח הדעת
 פה דלנ אתו ממדרי לנתניהב נה כספית אפרה וכו מילי וממיה ו
 יה פרה ויטו כולה וינגמר מינה למאי הילכתא כתביה בתרתי שיש
 ש משיבואל פסל בה היסח הדעת והיינו דקאמר למעטוב מאו:
 למשמרת

אדומה כשר בור שנאמר ושחט אותה לפניו, דייק לפניו, ואמר לפניו שיהא זו שוחט ואלעזר שלא יסיח דעתו ממנה, ללמד כי היסח דעת פוסל בה. ושמאל אפר שלא יסיח דעתו ממנו ויסרך את הפיר לעיניו. ורב, הוזיר בשחיטת הוזהיר בשחיטתו על הסח דעת וצריכי כו'. להכשיר שחיטתו בור הוא אטא. ולרב הוי אחר אטא. ולרב אחר אטא. ולרב אחר אטא.

...for our mother, which was terrible as much as mother but that was not it

הוא חזר ונחם וחי ל"ב חודשים. ר' שמשון ק"ח חספה דבר שפניהם נחמה ל"ב חודשים.

[illegible]